

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

Τοῦ κ. Α. Μ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν

Στὸν σημερινό μας κόσμο, ἓνα κόσμο σοβαρότητας καὶ σοβαροφάνειας, ὁ ἄνθρωπος ἐπιδιώκει νὰ ξεδώσει μὲ τὸ παιχνίδι εἴτε παίζοντας ὁ ἴδιος εἴτε παρακολουθώντας ἄλλους νὰ παίζουν. Ἀκόμα καὶ ἡ γνώση κατορθώνεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μὲ συνθήματα τοῦ τύπου «μαθαίνετε παίζοντας». Αὐτὰ συναντοῦν τὸ ἀρχαιοελληνικὸ δίδυμο *παιδιά καὶ παιδεία*.

Ἐφαρμόζοντας θετικὰ κάτι τὸ ἀρνητικὸ πὸ μᾶς προσάπτουν, μποροῦμε τὸ «Ἕλληνες αἰεὶ παῖδες» νὰ τὸ μεταστρέψουμε σὲ μιὰ εὐχάριστη καὶ ἐπωφελῆ ἐνασχόληση. Τὸ «ἐὰν μὴ γένησθε ὡς τὰ παιδιά...» μπορεῖ ἐδῶ, παραλλαγμένο, νὰ χρησιμοποιηθεῖ καὶ γιὰ τὴν εἴσοδό μας στὸν κόσμο τῆς γνώσης καὶ τῆς πληροφορίας.

Ἀναρωτιόμουν, γιὰ καὶ μεῖς, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ νὰ μὴν μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ἀνάλογες προσπάθειες ἄλλων ὀργανισμῶν, ὥστε νὰ προκαλέσουμε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων μας ἀλλὰ καὶ ἄλλων γιὰ τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐχῶ ὑπόψη μου προσπάθειες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ ἐνημερώσει τοὺς Εὐρωπαίους πολίτες σὲ θέματα Εὐρώ(παϊκοῦ νομίσματος), πολιτιστικοῦ, πολιτισμικοῦ καὶ γλωσσικοῦ πλούτου τῶν κρατῶν - μελῶν, μιᾶς εἰρηνικῆς Εὐρώπης χωρὶς σύνορα καὶ ἀλληλεγγύης, τῆς ἀπὸ κοινού οἰκοδόμησις τῆς Εὐρώπης. Ἡ τελευταία μάλιστα ἐπιστρατεύει τὸ *Παχνίδι τῆς Χήνας* γιὰ καλύτερη ἐκμάθησι¹. Τί θὰ πείραζε νὰ δημιουργήσαμε ἓνα ἀνάλογο παιχνίδι γιὰ νὰ γνωρίσουμε καλύτερα τὴν ὀργάνωσι καὶ τὴ ζωὴ τῆς ἐνορίας μας;

Σὲ ἐπίπεδο βέβαια στατιστικῶν στοιχείων εἴχαμε προτείνει παλαιὰ τὴ χρῆσι σχετικοῦ ἐρωτηματολογίου, πὸ φοιτητές μας φροντίζουν νὰ τὸ συμπληρῶνουν μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἐνοριῶν πὸ ἐπισκέπτονται στὸ πλαίσιο τῶν ποιμαντικῶν ἐπισκέψεων τοῦ μαθήματος τῆς Ποιμαντικῆς. Φέρει τὸν τίτλο: «Γνώρισε τὴν Ἐνορία σου καὶ γνώρισέ τὴν στοὺς ἄλλους». Ἦδη ἔχουν συγκεντρωθεῖ ἀρκετὰ στοιχεῖα πὸ ἔχουν τύχει μιᾶς πρώτης λογισμικῆς ἐπεξεργασίας.

Κατὰ τὸ τρέχον μάλιστα ἀκαδημαϊκὸ ἔτος καταβάλλεται ιδιαίτερη προσπάθεια γιὰ μιὰ ἐκ νέου συμπληρωματικὴ διερεύνησι ὄλων τῶν ἐνοριῶν τῆ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στὴ συνεργασία μας μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ ὀργανώσεως ἐνοριακοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου πὸ ἔχει συστήσει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ὑπὸ τὴν εὐθύνη τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀχελώου κ. Εὐθυμίου.

Ὅποσδήποτε δὲν θὰ πείραζε καθόλου μιὰ πρωτοβουλία ὀργανώσεως ἐνὸς τέτοιου παιχνιδιοῦ γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους. Αὐτὸ σκεπτόμουν ὅταν σὲ τελευταῖο μου ταξίδι, τὸν Μάιο τοῦ 1998 στὸ Στρασβούργο, μὲ ἀφορμὴ ἓνα συνέδριο τῆς Διεθνούς Ἐταιρείας Πρακτικῆς Θεολογίας, ἔπεσε στὰ χέρια μου ἓνα ἀφιέρωμα τοῦ περιοδικοῦ «Καὶνὴ Πολιτεία» (Nouvelle Cité), μὲ θέμα τὴν Ἐνορία². Στὸ πολὺ ἐνδιαφέρον αὐτὸ τεύχος οἱ συντάκτες ἀναφέρονται στὴν ἀνανεωμένη ζωτικότητα πὸ ἐμφανίζει ἡ ἐνορία στὴν ἐποχὴ μας, στὴ συνεργασία κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, στὴν ἱστορία ἐνὸς λαοῦ ἐν πορεία καὶ συναπτὰ στὴν ἱστορία τῆς ἐνορίας ἀπὸ τις ἀρχές μέχρι τὸ 19ο αἶωνα ἀλλὰ καὶ στὴν παρουσία τῆς στὴ σύγχρονη ἐποχὴ. Στὴ συνέχεια ἀναλύονται δύο πρόσφατα βιβλία πὸ ἔχουν γραφεῖ γιὰ τὴν ἐνορία καθὼς καὶ ἄλλοι τίτλοι. Εἰδικὴ μνεῖα γίνεται ἀκόμη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συμποσίου τῶν Ἐνοριῶν (Colloque Européen des Paroisses), μιᾶς διεθνούς μὴ κυβερνητικῆς ὀργάνωσις ἡ ὀποία συνεργάζεται μὲ τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης καὶ ὀργανώνει συνέδριο κάθε δύο χρόνια.

Αὐτὸ ὅμως πὸ προκαλέσει τὴν προσοχή μας ἦταν τὸ μεσαῖο τετρασέλιδο τοῦ τεύχους τὸ ὀποῖο περιλάμβανε ἓνα παιχνίδι, πὸ στόχο του εἶχε τὴν ἐκ νέου ἀνακάλυψι τῆς ἐνορίας του ἀπὸ τὸν κάθε ἐνορίτη. Τοὺς παρότρυνε νὰ ξαναζήσουν τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς ζωῆς τῆς ἐνορίας μ' ἓνα χιουμοριστικὸ καὶ συγχρόνως ἐρευνητικὸ τρόπο μέσα ἀπὸ τὸ δημοφιλὲς εἰκονογραφημένο οἰκογενειακὸ «παιχνίδι τῆς χήνας»

Θεόφραστου Τριανταφυλλίδη (1881-1955): Περιφορά Ἀναστάσεως (Δημοτική Πινακοθήκη τῆς Ἀθήνας).

σὲ ἐκκλησιαστικὴ μεταγραφὴ. Ἐὰν γνωρίσαμε τὴν ἐνοριακὴ ὀργάνωση καὶ ζωὴ μὲ τὴ μορφὴ ἑνὸς ἐρωτηματολογίου καὶ τὴν ἀγαπήσαμε, πολλῶ μᾶλλον μέσῳ ἑνὸς παιχνιδιοῦ. Μᾶς ἔρχεται στὸ νοῦ ἐπίκαιρα ἢ παροιμιώδης φράση: «εἰ ὠὰ νησῶν φιλεῖς πόσῳ μᾶλλον τὰ χηνῶν;» ἢ ὅποια καὶ ταιριάζει στὴν περίπτωσή μας. Ἐτσι ἀποφασίσαμε νὰ μεταγλωττίσουμε καὶ νὰ προσαρμόσουμε στὶς ἑλληνικὲς συνθήκες τὸ παιχνίδι τῆς ἐνορίας³.

Παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον νὰ διατρέξουμε τὰ ἐξήντα σημεῖα τῆς διαδρομῆς τοῦ παιχνιδιοῦ μέχρις ὅτου βρεθοῦμε στὴν πλατεία, ὅπου δεσπόζει ἡ ἐκκλησία μὲ τὰ γύρω της κτίρια καὶ καταστήματα. Ἐνας χώρος ζωῆς ποὺ δέχεται καὶ δίνει ζωὴ. Στὶς ἐξήντα στάσεις ποὺ ὑποχρεούμεθα νὰ σταματήσουμε, νὰ προχωρήσουμε, νὰ ὀπισθοχωρήσουμε κάποιες φορές, μᾶς δίνεται ἢ εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ τὶς ποικίλες μορφὲς καὶ ἐκδηλώσεις μιᾶς ἐνορίας. Σιγὰ σιγὰ φανερῶνεται ἡ εἰκόνα τῆς σὰν μέσα ἀπὸ κομματάκια ἑνὸς πάζλ ποὺ συναρμολογεῖται, στοιχειοθετεῖται ἢ οἰκοδόμησής της. Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ ὁ ἀπόστολος Παῦλος χαρακτηρίζει τὴν Ἐκκλησία ὡς οἰκοδομῆ, ὄνομα δηλωτικὸ μιᾶς ἀτέλεστης τελειότητας. Ἐτσι καὶ στὸ τέλος τοῦ παιχνιδιοῦ μένουμε μὲ τὴν ἐντύπωση ὅτι ἔχουμε πολλὰ νὰ μάθουμε ἀλλὰ καὶ νὰ πράξουμε δραστηριοποιούμενοι στὴ δική μας ἐνορία. Οἱ κανόνες τοῦ παιχνιδιοῦ εἶναι ἀσφαλεῖς ὄροι γιὰ νὰ παίξουμε τίμα μὲ τοὺς συμπαίχτες μας. Τὸ τετράγωνο 59 εἶναι τρόπον τινὰ ὁ μεθοριακὸς

σταθμὸς ποὺ ὅλοι συγκεντρωμένοι ἀναμένουμε τὴν ποθητὴ θεώρηση καὶ εἴσοδο στὴν εὐχαριστιακὴ κοινότητα τῆς τοπικῆς μας ἐνορίας.

Στὸ τέλος μᾶς ἀναμένει μία σειρὰ ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων, ἓνα εἶδος θεολογίας τῆς ἐνορίας ποὺ ἀναπτύσσεται σὲ μία σειρὰ παραγράφων ποὺ ἀναφέρονται: σὲ μία κοινότητα κοινωνίας καὶ ἀλληλεγγύης ποὺ συνιστᾷ ἢ ἐνορία' στὸ πνεῦμα τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς ἱεραποστολῆς ποὺ πρέπει νὰ διακρίνει τὴν ἐνορία ὡς ἔκφραση τῆς Ἀγάπης' στὴ συλλογικὴ ἀγιότητα ποὺ μᾶς ὠθεῖ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ὄλους μαζί μᾶς ἐνώνει μὲ Αὐτόν' σὲ μία κοινότητα - οἰκογένεια ποὺ δὲν ἀποτελεῖ παρὰ μόνον ἓνα σῶμα' σὲ μία κοινότητα ποὺ οἱ σχέσεις της διαμορφώνονται κατ' εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος' σὲ μία κοινότητα φωτισμένη ἀπὸ τὴ Σοφία τοῦ Θεοῦ' σὲ μία κοινότητα - ἐνότητα ὅπου ὅλοι καὶ ὅλα ἐπικοινωνοῦν συσφίγγοντας τοὺς δεσμοὺς μεταξύ μας.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία οἱ ἀναγνώστες μας νὰ τὰ δοῦν στὶς μεσαῖες σελίδες τοῦ ἐπόμενου τεύχους τοῦ «Ἐφημερίου». Μποροῦν μάλιστα ἐπικολλώντας τις σὲ χαρτόνι, ἀφοῦ τὶς φωτοτυπήσουν, νὰ παίξουν μὲ τοὺς οἰκείους τους καὶ νὰ μεταδώσουν τὴν ἰδέα στοὺς ἐνοριῖτες τους ὥστε νὰ ἀνακαλύψουν ἐκ νέου τὴν ἐνορία τους.

1. Τὸ τεῦχος ἐπιγράφεται: «Ἄς οἰκοδομήσουμε μαζί τὴν Εὐρώπη». Εἶναι ἔκδοση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, 1997, 46 σ. Ὡς ἔνθετο βρῖσκει ὁ ἀναγνώστης τὸ Παιχνίδι τῆς Χήνας. Διατίθεται στὰ Γραφεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στὴν Ἀθήνα. Παρουσίαση τῶν τεσσάρων εἰκονογραφημένων ἐνημερωτικῶν ιστοριῶν μὲ σῶχο κυρίως τὸ νεανικὸ κοινὸ ἔκανε ἡ δημοσιογράφος Χρυσούλα Φρατζεσκάκη στὴν ἐφημ. «Ἡ Καθημερινή» τῆς Κυριακῆς 26 Ἰουλίου 1998, σ. 48.

2. Πρόκειται γιὰ τὸ τεῦχος 389 τοῦ Μαΐου 1996 τοῦ περιοδικοῦ «Nouvelle Cité» ποὺ ἐκδίδεται ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Γαλλία σὲ ἄλλες εἰκοσιτέσσερις χώρες. Ἡ διεύθυνσή του: 37, avenue de la Marne - 92120 Montrouge, France.

3. Στὴν προσπάθεια αὐτὴ εἶχαμε ἀρωγὸς γιὰ μὲν τὴ μετάφραση τὴ φοιτήριά μας δ. Ἐλένη Μούρσα, γιὰ δὲ τὴν διάταξη καὶ τυπογραφικὴ παρουσίαση τοῦ κεμένου τὸν συνεργάτη μας κ. Ἄγγελο Βαλλιανᾶτο. Τὴν εἰκονογραφικὴ ἀναμόρφωση ἀνέλαβε ὁ αἰδεσιμολογιώτατος πρωτοπρεσβύτερος π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης. Θέλουμε καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε θερμῶς γιὰ τὴ βοήθειά τους.

